

VELL I NOU

REVISTA QUINZENAL D'ART

CONTRACTES DE DECORAT COMPLET

☞ D'OBRES I ESTABLIMENTS ☞

LA CANTONADA
CORRIBIA 7 ANTIGUITATS
COMPR A
VENDA

P. REIG I LLIBRE
RAMBLA DE CATALUNYA 23
RESTAURACIÓ I REPRODUCCIÓ
DE MOBLES ANTICS

A. LLUCH i J. OLIVA

Obrador de daurats i decoració antiga
i moderna. Restauració d'antiguitats

MALLORCA, 286, BAIXOS
BARCELONA

MOSAICS E. F. ESCOFET & C
Ronda Sant Pere 8

FLORENCI VECIANA
DAURATS RESTAURACIONS
MARCS
RIERA DE S. JOAN Nº 12 BIS

J. Dalmau
ANTIGUITATS
MOBLES CUADROS
PORTAFERRIGA 18

GALERIES LAIETANES :: Granvía, 613

COMPRA
I VENDA
D'ANTIGUITATS

Vidres, Miniatures, Arrecades, Mobles, etc., etc.

EXPOSICIÓ PERMANENT

VELL I NOU

REVISTA QUINZENAL D'ART

BARCELONA
15 DEBRE. 1915

Redacció i Administració:
Corts Catalanes, núm. 613

30 CÈNTIMS
ANY I - NÚM. 15

PINTURA SOBRE ESMALT, per Josep Aragay (Ceràmica Quer)

FOT. MAS

A la portada:
MINIATURA SOBRE IVORI
AMB MARC SEGLE XVIII
(Galeríes Laietanes)

Miniatura sobre ivori
(Galeríes Laïetanes)

FOT. MAS

LA MINIATURA

No parlarem de l'art d'aquells il·luminadors que, com Jean Fouquet, feien amb el mini la imatge menuda per al llibre creat amb la ploma sense premsa ni màquina gràfica, sinó de l'art que aportà a França Rosa-Alba Carriera, la veneziàna gentil, i que varen aixecar a un alt lloc homes com Pere Adolf Hall, Pierre Violet, Francesc Mumont, Irabey i Joan B. Augustin, a França, i Bernat Lens, Richart Cosway, William Grimaldi i Andreu Anderson, a Anglaterra; d'aquest art que fou un dia joia i encant de ric present de príncep, que els mestres del segle XVIII no desdenyaren, que tenia la frivolitat i l'encant de les gracies femenines i que reflexava, «bibelotejant», els trets purs de les fisonomies humanes que indiquen l'art de l'esperit. Si avui ens endinsem vers els segles llunyans de l'Edat Mitjana,

vers els dies tèrbols de la fosca història, mirem, com volent penetrar la forma de les coses, els retrats dels donants que figuren pintats a les portelles d'alguna taula oferta a l'advocació d'un Sant. Es aquell un signe vivent d'un temps passat, quelcom que resta, que'ns parla amb tota claretat a l'ànima i que'ns posa en comunicació, a través de les llargues nits que foren, l'esperit dels homes qui ja no són amb els d'ara i els qui vindran. Ens calia anar a buscar l'esperit d'aquell temps dintre la penombra del temple. Mes, després del Renaixement, quan la vida es feu mundana i es fugia del temple per anar cap el saló, i arreu deixaven, encara, un rastre el somriure dolç d'una Emilia Pia i la subtilitat elegant i espiritual d'un Pietro Bembo, en lloc d'anar a cercar l'esperit del temps en els retaules de les iglésies ens cal anar-lo a buscar a les capcetes de rapè i a la caixeta confitera que feren crear l'art de la miniatura sobre esmalt o ivori, que, com un esmalt o un

(Col·lecció Amèrica Cazes de Coma)

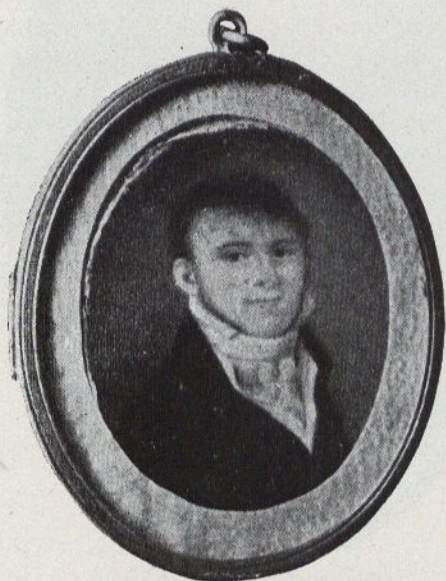

(Galeríes Laietanes)

camafeu o una punta de blonda, es una significació lleugera del bon gust dintre una vida de mollesa i de suavitat.

Allò que primer fou un signe d'alta aristocràcia, s'anà després estenent. Pintat, al principi, per grans artistes sobre un esmalt, el petit retrat d'un rey, guarnit de brillants, era present d'Embaixador o d'opulenta cortisana; després, als últims temps, fins els nostres bons mariners de la Costa Brava es feien fer per allà

a l'Amèrica, abans de Daguerre, la miniatura per artistets modestos. A les grans col·leccions com la d'En Pierpont Morgan, a les col·leccions reials, a les grans Biblioteques o Museus d'Europa, es poden trobar mostres d'aquestes miniatures que's formaren sota el pinzell d'un Drouais, d'un Lluc Sicardi, d'una Mlle. Labille Guiard, d'una Mad. Vigée Lebrun—qui també en feu, com Fragonard—d'un Hall, d'un Augustin o d'un Jhon Smart; a les col·leccions

(Galeríes Laietanes)

(Col. Amèrica Cazes de Coma)

(Galeria Laïetanes)

més modestes trobarem el retrat d'un guardia de Corps, d'una gentil burgeseta o d'un oficial de fragata de guerra.

Com hem dit, una dòna que ha deixat un petit rastre al món del'art, italiana nascuda a Venècia, Rosalba Carriera, porta a França la miniatura sobre esmalt. No comença de pintar-la—ella que havia de fer el retrat de reis i prínceps—per vocació d'art, sinó per llei de la necessitat. Nascuda d'una pobre gent, aprèn de dibuix per tal de poder ajudar a sa mare en la projecció de puntes de Venècia. Passa la moda de la prodigiosa punta; ve la decadència. I la petita obrereta deixa el dibuix de les puntes per pintar miniatures sobre les tabaqueres. I així es crea el seu art que havia de portar-la a França, a retratar, amb els seus pastells, els prínceps de Conti, el petit Lluís XV, la Duquesa de La Vrillière i l'amiga del Regent Mad. de Parabère. El mateix Wateau

posa devant d'ella. L'impuls està donat. L'art aquest obtindrà una gran fama. I Lluís XV donarà la petita «boîte» amb el seu august retrat a qui mereixi el favor de la seva benevolença. Durant prop d'un segle—podríem marcar 75 anys d'esplendor—la miniatura sobre esmalt o iveris'ha anat posant de moda i obté el favor de tothom, fins que la màquina la mata, com va matar l'obra, que avui jutgem prodigiosa, dels mestres il·luminadors de les miniatures dels llibres mig-ivals.

El segle XVI ja es comença de manifestar el retrat petit, a França, amb En François Clouet i En Johannet. El XVII ja s'estén més la pintura del retrat sobre esmalt. Però podem dir que la miniatura és propia del segle XVIII. I d'una manera remarcable floreixen els grans miniaturistes sota Lluís XV. En començar el segle, Drouais pinta amb miniatura els retrats de Bouchard i Buffon i del Marquès de Beauharnais, pare de Josefina, la que després fou Emperatriu de França; Josep

(Col. Cortada)

Ducreaux, pintor de Maria Antonieta, posa l'art en alt lloc; Fragonard en pinta amb un gros esclat; Lluc Sicardi, amb una forma fina; Mad. Vigée Lebrun, pinta també. Mes el gran mestre es presenta amb el suec Pere Adolf Hall, amb una gran llibertat d'execució, revolucionant els procediments amb les guatxes realçades, pintant a 10 o a 50 llüïsos les miniatures que avui es paguen a 10.000 o a 25.000 francs. Un altre nom que no's pot oblidar és Antòn Vertier i Pierre Violet, qui publica el *Tractat de la Miniatura*. Francesc Dumont i Irabey es destrien de la pila. I amb tot l'esclat es presenta a França Joan B. Augustin, el més gran de tots, amb la seva execució perfecta i concien- cia admirable. Després

(Col. Amèrica Cazes de Coma)

Aubry, Guerin... 1840... la decadència completa amb l'obra d'En Daguerre, que també havia sigut miniaturista.

Mes no és pas França l'únic fogar de la miniatura. Anglaterra la iguala, si no la supera, amb els noms de Peter Oliner, Jhon Horkins, Thomas Flatman i, sobretot, Samuel Cooper i Bernat Lens. Richard Cosway fou el mestre de tots. Es el primer miniaturista d'Anglaterra que se serveix de l'ivori aprofitant la bellesa de la matèria primera i el seu color transparent i delicat. Té una tècnica àgil i lliure. Mes se li tira en cara que complavia els clients fent els ulls massa grossos i les boques massa petites. Tenia en contra seu el desventatge de la facilitat.—«La facilitat és

(Col. Amèrica Cazes de Coma)

(Galerías Laietanes)

per l'artista un dels dots més grossos mentre no se'n serveixi.»—Venen després Engleheart, rival de Richard Cosway; els germans Plimes; Jhon Smart, el dibuix del qual és preferible al color; Horaci Hone, James Nixon, Richard Crone, William Grimaldi i Andreu Anderson, qui va ésser el primer de buscar dintre les seves obres els efectes de la pintura a l'oli. Després..... 1840, la decadència i mort.

Dintre Espanya també hi hagué alguns miniaturistes, i queda el rastre d'una obra.

A Goya li han atribuït miniat-
tures; cosa que
es pot negar, car
s'acomodava
molt poc aquest
art de petit detall
amb el seu tem-
perament fogós.
El sentit de l'art
a Espanya no es
presta per a la
miniatura. L'es-
cola espanyola
havia deixat un
sediment com-
pletament apar-
tat de la minu-
ciositat. Així, a
França i Angla-
terra on l'art
devé, el segle
XVIII, més fe-
mení, floreixen
els prestigiosos

noms de la miniatura. Mes no a Espanya, on l'obra és, en aquesta branca de la miniatura, el producte d'una mediocritat decent i estimable.

El gust de la miniatura ha enllepolit tots els qui tenen el paladar fi. Una miniatura és com una joia. Se segueix el seu rastre, se la festeja, se la cerca. Cada dia creix l'afició. Qui busca

el caràcter, l'esperit de l'època; qui la finura del dibuix o la delicadesa del color. Vers l'Amèrica se n'endugué En Morgan moltes de les més estimades. Però encara en queden. Al fons de les velles arquetes es troba, al costat de l'estoig de joies velles, la miniatura d'un cavaller o d'una dama; la qual miniatura, posada a la llum, dóna un encant a la vitrina. I a la vitrina ha de romandre si es vol ben guardar, però lluny de la calor, perquè amb ella corre perill d'esberlar-se l'ivori, i lluny de la humitat, que fa crear

vegetacions a la pintura; no gaire exposada a la llum, que pot alterar el color; mai penjada a la paret, sempre a la vitrina, al costat del ventall de varillatge de conxa i país estil «Wateau», del brodat fi, de les randes de punta d'Anglaterra, de Venezia o de Bruges, i del reliquiari esmaltat.

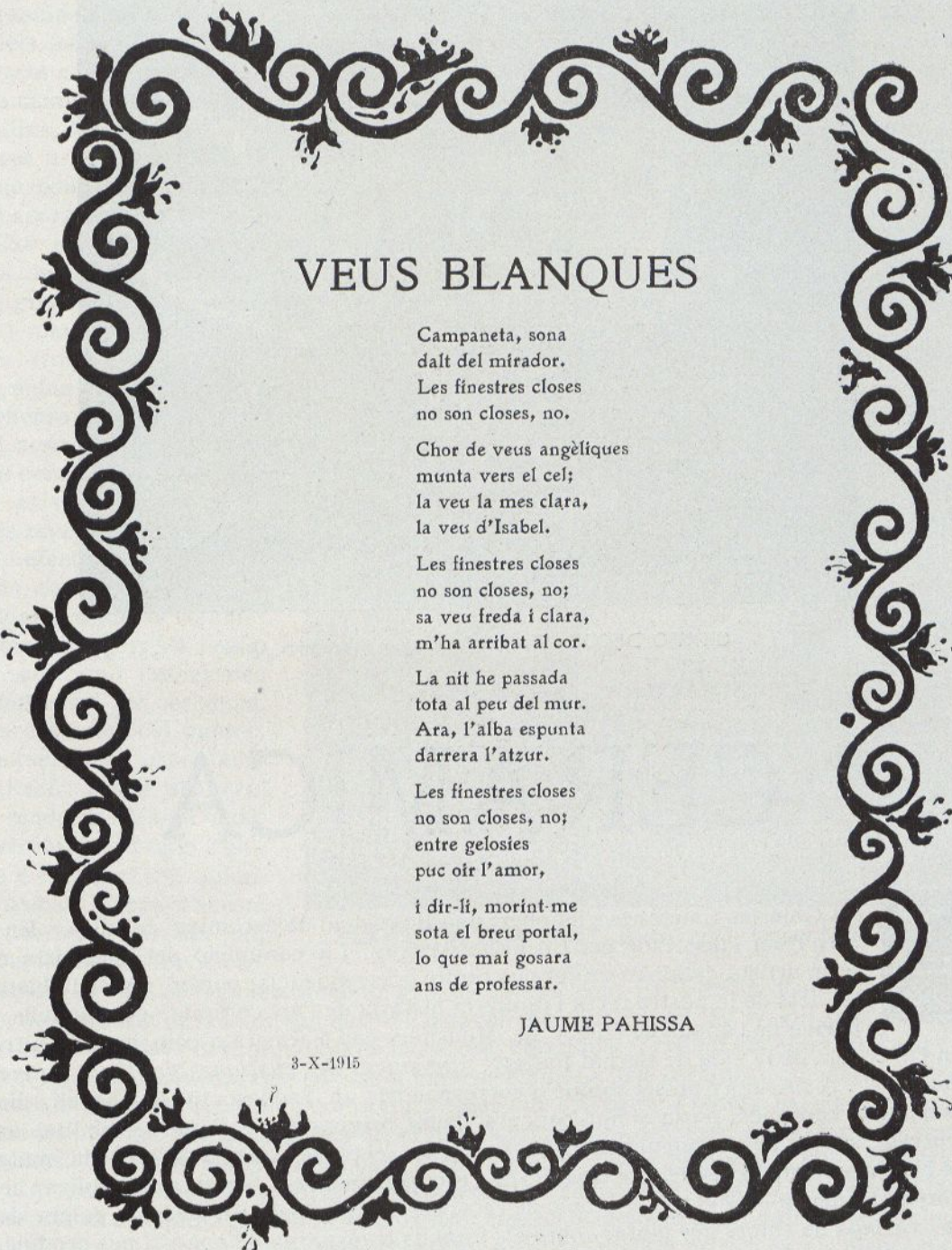
En despertar-se a Barcelona el bon gust, creix l'afició a la miniatura d'ivori, formant-se col·leccions com la

de les senyores Princesa de Gagarin i Amèrica Cazes; les quals col·leccions poden competir amb les millors, trobant-s'hi exemplars que no tenen res que envejar als més fins de França i Anglaterra, tot i no haver obtingut al preu [que] un Morgan pugués haver dat per un Augustin o Cosway.

(Col. M. de B.)

FOT. MAS

VEUS BLANQUES

Campaneta, sona
dalt del mirador.
Les finestres closes
no son closes, no.

Chor de veus angèliques
munta vers el cel;
la veu la mes clara,
la veu d'Isabel.

Les finestres closes
no son closes, no;
sa veu freda i clara,
m'ha arribat al cor.

La nit he passada
tota al peu del mur.
Ara, l'alba espunta
darrera l'atzur.

Les finestres closes
no son closes, no;
entre gelosies
puc oir l'amor,

i dir-li, morint-me
sota el breu portal,
lo que mai gosara
ans de professar.

JAUME PAHISSA

3-X-1915

GERRO DECORAT, per J. Aragay (Ceràmica Quer)

FOT. MAS

CERÀMICA

les Galeries Laietanes s'ha obert una Exposició de ceràmica cuita per En Francesc Quer i decorada per En Josep Aragay. La conjunció del ceramista amb el ferm artista català és un fet que tindrà transcendència, potser, dintre la història de les arts de la nostra terra i dintre la història de l'art ceràmic, com aquells que'ns parlen de l'anada de Ollery de Moustiers cap a Alcora o com aquells altres que formen l'anècdota de la vida de Bernat Palissy, "*inventeur des rustiques figulines du roi et de la reine mère*". A l'Aragay potser també li correspondria un d'aquests títols; que ell, dintre la decoració de la ceràmica, porta el nou concurs d'una originalitat i d'una sensibilitat artística gens corrent, sabent posar damunt la pasta, ben untat, el pinzell que ha de crear la imatge feta amb el blau que forma, i segueix la tradició de l'escola catalana. L'Aragay sab aplicar ben bé—i ara totjust comença—tot el tresor tècnic de recursos que posseeix En Quer, la paleta del qual és rica i variada de colors per pintar sobre els esmalts transparents i opacs i per produir els reflexes metàl·lics, secret que semblava perdut per sempre més.

L'artista necessitava el tècnic, i el tècnic necessitava l'artista. En Quer coneix, com ningú, la química del seu art; com a bon ceramista modern, coneix, per aplicar-lo, tot el metodisme rigorosament científic que sab mesurar amb cura els elements de les terres, graduant la seva

humitat, graduant els fums per a jutjar de l'eficàcia de la combustió i determinar amb exactitud la temperatura de la cuिता, la dels focs de mufla i els aventatges o inconvenients del refredament ràpid o pausat. Avui, dins dels possibles, no deixa res a la imprevisió. És clar que continua el foc donant-nos sorpreses, constituint amb això un dels principals encants del seu art, obtenint amb el gres i terres vidriades colors i matisos que mai no podrien trobar ni usant de l'encís d'una màgica paleta; mes, encara que el foc ens reservi sorpreses i col·labori a l'obra comú com un element valios, es té cura d'estudiar totes les seves manyes, domar el seus efectes i conduir-los amb mà segura i polç ferm per allà on li mana la voluntat de l'home. Ahir l'artista podia, ell tot sol, amb l'esperança de lo imprevis, fer ceràmica. Avui es necessita del químic. Era, potser, més espontània l'obra d'ahir. Entre els ceramistes moderns, massa capficats amb el detall i amb l'empirisme i l'especulació química, s'hi troba a manca aquesta improvització de l'artista feta dintre l'epifania del foc. Obte-

nen aventatges, mes de vegades cauen en grossos errors, com En Ferràn Rumébe, de França, provençal, enamorat de la llum, qui després d'haver corregut Orient ha volgut traduir dintre la seva ceràmica l'esclat i la profunditat de la bellesa dels tapiços creant els plats tapiçats.

Aquesta espontaneïtat que trobem a manca en molts dels ceramistes moderns, és ço que constitueix el principal encant de l'obra d'En Quer i de l'Aragay. I potser ha sigut bo que els dos elements precisos per la ceràmica decorativa hagin romàs separats, no fonent-se en una sola individualitat. El sobrat coneixement de la tècnica podria portar l'Aragay a fer una obra més freda, que potser devindria dura, mentre que ara passa per damunt de moltes trabes que li posaria la disciplina del tecnicisme. I En Quer no es preocupa per l'efecte de la composició decorativa, sinó per la qualitat de la matèria. Aquesta qualitat és rica en els plats i gerros i rejoles i plafons d'En Quer, que han donat motiu i estímul per desenrotllar el gran sentit decoratiu de l'art de l'Aragay. Tímidament varen començar amb un afortunat assaig en els plats decoratius, dels quals parlà a les seves primeries VELL I NOU. Avui ja s'estenen a l'ampla decoració dels plafons de rejoles.

PLAFÓ PER UNA FONT, decorat per J. Aragay (Ceràmica Quer)

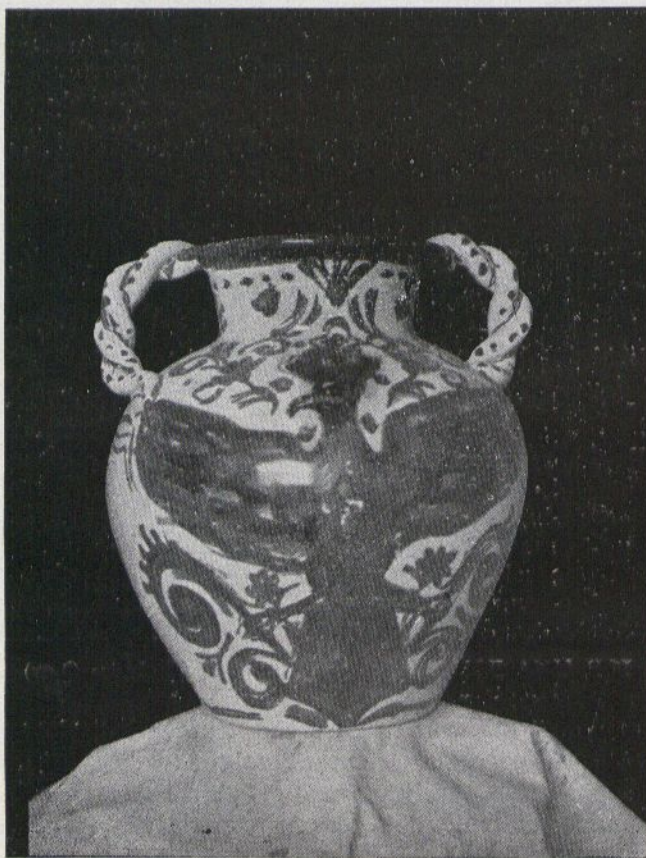
I es diria que així es relliga amb el passat el fil trencat de la tradició. Que Catalunya ha estat sempre rica en terres per a vidres i ceràmiques. Ella ha produït tot-temps obres de bellesa que li han valgut profit i glòria. Ara estàvem dintre un desert.

En Quer ha recorregut els amples continents com un home d'oficis d'altres centúries que tant es corria per la terra sense medis de comunicació, quan es feia camí de formiga vora el Rhin o s'anava d'Orient a Occident aportant la petita llavor de les coses que després s'estenen, es trasmuden, es canvien de lloc; una mica rodamón, En Quer ha aportat el sentit universal a l'obra. En canvi, l'Aragay, verge d'aquestes correríes, hi ha donat el sentiment indígena, completament pur.

Una petita llavor que el vent s'emporta, canvia de vegades i transforma la flora d'un país a l'altre. Així amb l'Art i amb les arts decoratives. Així veiem com la ceràmica turca, de Persia i Rodas i Lindos passa, diem, de Bagdad als reflexes metàl·lics de Calatayud, i la ceràmica dau-

rada de Màlaga a la majòlica italiana de reflexes; com la «faenza» italiana de Baltasar Manano i de la Casa Pirola passa a Lyon, amb el florentí Julià Gambrino, i com l'art francès, que arriba a la més alta expressió amb Bernat Palissy, torna a Espanya fent sortir de Moustiers, a instàncies del Comte d'Aranda, el dibuixant Ollery per a crear la ceràmica d'Alcora, amb En Joaquim Josep de Sayas.

La ceràmica catalana, tributaria primer de la de València—Carcagent, Paterna o Burjasot—mes superant-la de vegades, floreix a Barcelona, Tarragona, La Selva, Malgrat, el segle XVI, amb ceramistes com Ferrer, Granjet i Falcó, i ha de tenir ara un renaixement i un nou esclat. I si George Andreoli, apel·lat Mestre Giorgio, va fer ell tot sol la glòria de la ceràmica de Gubbio, creiem nosaltres que, cas de no venir ningú més al darrera, l'Aragay i En Quer podrien, ells sols, ésser prou per posar la ceràmica catalana a la més gran alçaria dels nostres temps.

GERRO DECORAT, per J. Aragay (Ceràmica Quer)

ROMÀ JORI

ANTIGUITATS

ARISTOCRATISME.— Té un relleu, dintre l'alta vida barcelonina, el nom de Isabel Llorach, que es destria en el món de les arts. Amb el seu aristocratisme femení busca ara donar al seu palau del carrer de Muntaner un ambient de sumptuositat que s'aparti en absolut d'aquell luxe de mal gust que fou la característica de la burgesia catalana del segle passat. Isabel Llorach ha corregut Espanya, i del seu viatge porta objectes de mobiliari de molt preu i bellesa.

Moltes altres dames de Barcelona segueixen el seu exemple.

CONSULTES.—El llibre té un valor molt més crescut del que vostè li dona. Els exemplars de l'edició del 1687 escassegen tant, que gairebé no se'n troba cap. El consell rebut del llibreter era equivocat. Es tracta d'una edició molt preada. Calsevulla bibliòfil en faria festa major. Això dels llibres és fàcil de valorar,

perquè a l'estranger hi ha catàlegs amb nota de preus; sinó que de vegades hi ha la oferta d'un preu, mes no la demanda. En això del preu VELL I NOU no s'hi pot posar.

COL·LECCIONS.—En Lluís Plandiura ha conseguit amb poc temps posseir una col·lecció de ceràmica que, després de l'adquisició de Casa Brusi, és de les més importants d'Espanya.

Ara, a l'ensem que ceràmica, col·lecciona crucifixs bizantins. La seva col·lecció ja compta amb set o vuit exemplars molt notables.

ARQUETES.—L'antiquari Homar exposa, dintre un Saló-Automòbil de la Plaça de Catalunya, tota una estimable i interessant col·lecció d'arquetes i verguenys.

QUADRES ANTICS.—A Casa En Reig hi ha hagut una Exposició de quadres antics, procedents d'una important col·lecció espanyola, els quals s'han posat a la venda mitjançant ofertes, i els que restaven s'han adjudicat, en plena subasta, al millor postor.

ECCE HOMO, pel Diví Morales (Galerías Laietanes) FOT. MAS

(Col. Galeries Laietanes)

FOT. MAS

NOTICIES

Al Centre Excursionista de Terrassa, per al curs de 1915-16, s'hi ha organitzat un cicle de conferències que començarà amb les de don Domingo Palet i Barba sobre «Prehistòria-Edat de pedra» i «Prehistòria-Edat de bronze-Edat de ferro». Seguiràn després les de don Pere Bosch i Guimpera sobre «La colonització grega i la cultura ibèrica»; la de don Joaquim Folch i Torres sobre «L'Arqueologia romana de Catalunya»; la de don Josep Puig i Cadafalch sobre «El període romànic», i la de don Geroni Martorell sobre «Els períodes gòtic i del renaixement.»

Kees Van Dongen ve a exposar per primera vegada a Barcelona, a les galeries de Casa En Dalmau. Tots els qui segueixen les manifestacions de l'art nou, que han sentit la inquietut de la manera de fer dels homes creats a l'escola de França, han de sentir arribada la curiositat per poder veure d'aprop l'obra d'aquest artista que de vegades ha sabut interpretar amb un somriure dolç l'infern del vici i de la perversitat de la vida del subsol de París, i que altres cops s'ha posat a córrer terres com les d'Egipte, no per copiar momies ni mastabes, sinó per donar-nos elegant la silueta d'una dona fellah anant a la font, o una ombra en el desert.

En Van Dongen ha estat el pintor de les petites maquillades, fent-les reviuire com nines sota la llum elèctrica, quan s'ha trobat a París. Però se n'és anat als Marrocs, i després a l'Orient... I la visió canvia en mudar de lloc.

En Kees Van Dongen acompanyarà amb sis teles els boixos del seu gran amic català En Jou, qui, per primera vegada també, exposa a Barcelona després d'ésser consagrat a França.

En reunió celebrada al Centre Excursionista de Catalunya s'han estudiat els medis de impulsar les col·lectes per fer els cabals necessaris per restaurar el Monastir de Sant Pere de Montgrony, que amenaça ruïna i que tant alt interès arqueològic i històric té per Catalunya.

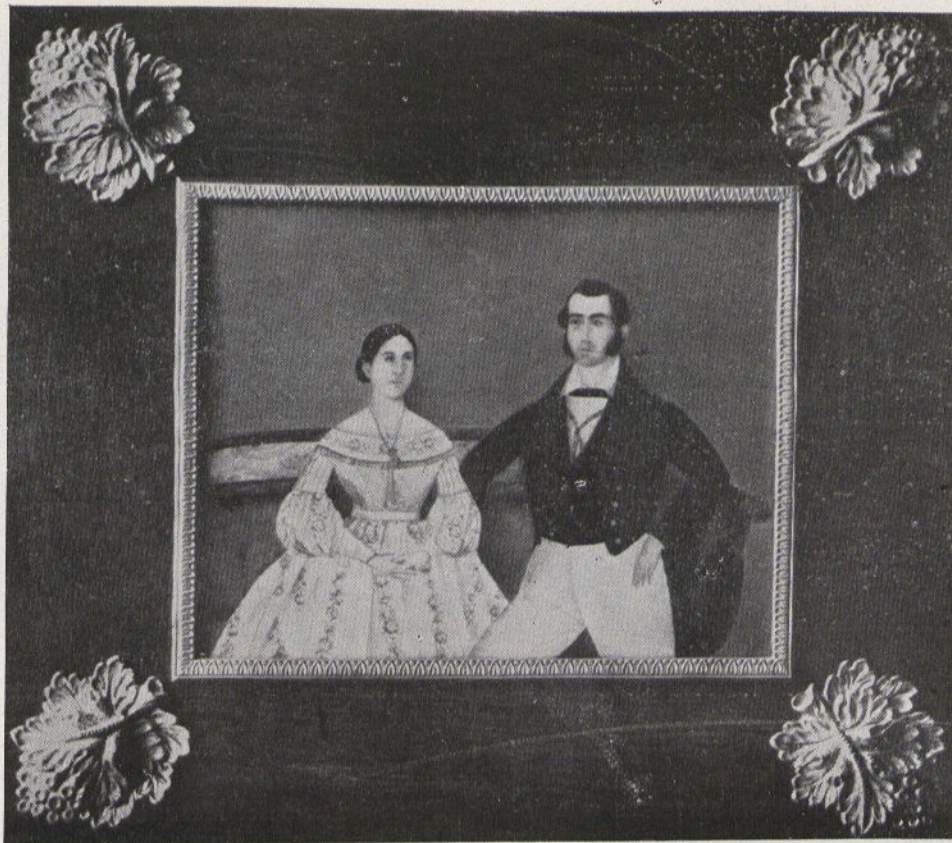
En Joaquim Vancells ha exposat a Casa En Parés els seus paisatges. Es un pintor que sense gaire inquietuts va seguint recte el seu camí, perfeccionant la seva tècnica. Sab embolcallar els seus paisatges d'atmosfera. Hi posa aire. Hi fa vibrar la llum. I estudia les harmonies mitjançant els contrastos. Sab donar un caràcter a l'obra. De vegades cau en alguna petita errada, falsejant la qualitat.

L'Associació Artística d'Escultors Decoradors de Barcelona ha visitat el Palau-Museu Masriera.

(Col. M. de B.)

FOT. MAS

(Col. Galeries Laietanes)

FOT. MAS

El soci En Joan Tubert estigué molt oportú amb una conferència que donà descrivint les bel·leses d'un Museu, essent molt felicitat en acabar la seva peroració.

Tal com havíem anunciat, ha tingut lloc a la Galeria de Casa En Dalmau l'Exposició de Dibuixos colorits d'En Ramón Pichot, referents a França i a la guerra. Més que el valor artístic cal remarcar en aquests dibuixos el caràcter de reportatge, l'emoció del moment. Són dibuixos fets amb una mica de febre, depressa, i no es pot anar amb calma aquests dies d'angoixa. Tenen ara el valor del moment i tindran demà un valor històric. Algun dels dibuixos exposats té un grant sentit decoratiu.

L'Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles, de València, ha començat la publicació d'un Arxiu d'Art Valencià. Al primer fascicle es publiquen els documents acadèmics sobre les Torres de Serranos, antecedents sobre llur història i les restauracions sofertes; una conferència de vulgarització artística dita per Lluís Tramoyeres Blasco sobre

l'art funerari ogival i del Renaixement segons els models que existeixen al Museu de València. I, per últim, es publica un discurs del senyor Pinazo sobre la ignorància en art, i, segons llegim, va ser dit per donar a conèixer la pròpia.

Per últim es treurà de la Plaça d'Armes del Parc de la Ciutadella, de davant la façana del Palau de Museus, aquella armatosta del *Parque de Atracciones*, que tant enlletgia aquell lloc.

A la segona quinzena del mes de Gener s'obrirà el Primer Saló d'Humoristes de Barcelona a la Sala Mozart.

S'ha publicat el reglament convidant tots els artistes humoristes, nacionals i estrangers, a prendre part al concurs. Del 10 al 15 de Gener s'admetran les obres, les quals han d'ésser dirigides al senyor Grau i Miró—Sala Mozart. Cal fer les remeses abans del 15 de Decembre, indicant aproximadament quantes obres s'envien, precisant, si són dibuixos o quadres i si requereixen o no cristall o marc.

(Col. M. de B.)

FOT. MAS

Sembla que queden exclosos els temes relacionats amb l'actual guerra i les caricatures que facin menyspreu de qualsevulla religió.

La Sala compendrà tot el que's refereixi a l'art humorístic en pintura, dibuix, gravat, escultura, joieria, joguines, etc.

A la Sala s'hi donaràn festes literàries i musicals, teatre humorístic, putxinel·lis.

Hem rebut el número VI del volum IV de la Revista *Museum*. Hi ha un estudi sobre records de San Fernando, per Gestoso i Pérez; i una nota sobre l'Exposició Nacional de Belles arts per Pérez Dolz.

Ha estat designada la Comissió Executiva del segon Saló Nacional d'Arquitectura que s'ha de celebrar a Barcelona des del 15 de Maig al 15 de Juny de l'any que vé, segons acord del IV Congrés d'Arquitectes celebrat a San Sebastián.

Formen la Comissió Executiva l'alcalde de Barcelona, la Junta Directiva de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya, D. Manuel Vega i March, els arquitectes provincial i municipal, el Director de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, el President de l'Acadèmia de Bellas Arts i el secretari de la Junta de Museus senyor Pirozzini.

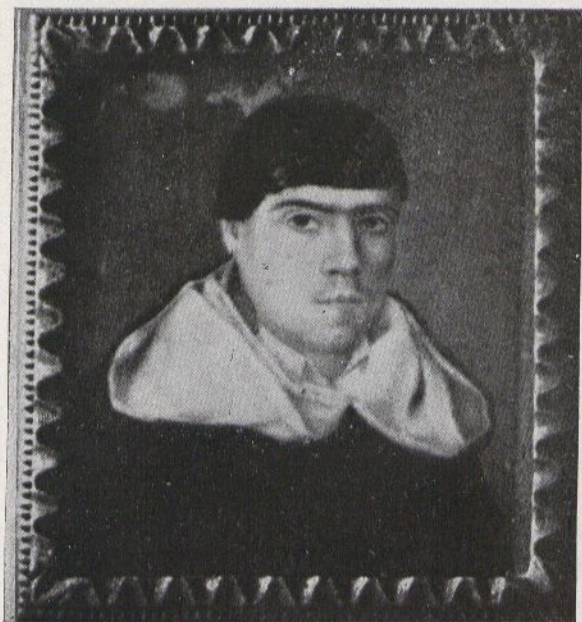
Per mediació del Marquès de la Vega Inclán el Rei ha adquirit alguns dels dibuixos del malaguanyat Gosé que figuren a l'Exposició del «Círculo Artístico». L'adquisició ha estat feta obeint indicacions d'En Sorolla.

Aurelià de Beruete, del Patronat del Museu del Prado, ha publicat un llibre sobre «Goya, pintor de retratos», magníficament il·lustrat, amb retrats inèdits i desconeguts. Sobre el desenrotllament de la tècnica, de l'evolució del pintor i de les anècdotes de la seva vida, ha dat En Beruete unes conferències a l'Ateneu de Madrid.

En Beruete és un dels que pot tractar de Goya amb ple coneixement.

A primers d'any se'n va cap a Italia, en viatge d'estudi, el nostra artista Josep Aragay. Creiem que serà un viatge profitós.

En Josep Clarà està donant els últims tocs a l'estatua de *L'Home Nu* que ha de figurar al monument que aixeca a En Sallarès la ciutat de Sabadell. Els que han vist aquesta estatua diuen que és una de les obres més formoses dintre l'es-cultura moderna.

(Col. Amèrica Cazes de Coma) FOT. MAS

En Meifrén ha obert taller a Nova York, on ara s'està fent una exposició de les seves obres.

Segueixen amb gran activitat els treballs de recollida de material fotogràfic per a la formació de l'inventari de la riquesa artística espanyola que ha de figurar en la pròxima Exposició d'Indústries Elèctriques.

Aquest important servei s'ha posat sota la direcció de l'arquitecte de la conservació de Monuments don Geroni Martorell, qui ha organitzat una expedició fotogràfica a Mallorca.

El Centre de Dependents està organitzant uns cursos destinats a vulgaritzar entre els socis els coneixements de la història de l'Art. El programa dels mateixos, que inclou totes les manifestacions artístiques, s'està formulant actualment.

S'ha inaugurat al Saló Parés una Exposició de pintures dels artistes tarragonins Francesc

Carbó i J. Vázquez Bardina. No es aquesta la primera vegada que's manifesten a Barcelona; ja en altra ocasió havien exposat obres de prou qualitat perquè pogués jutjar-se del llur treball. En els quadres que avui exposen han recollit tot l'ambient daurat del Camp de Tarragona, que un tant gran encís té. Acusen sensibles progressos, demostrant que no han perdut el temps, i que aquest, quan es treballa, no passa en vana.

REVISTA NOVA

Enquadernat, s'ha posat a la venda tota la col·lecció completa de *Revista Nova*, que una tant noble tasca feu per l'art jove durant el temps de la seva aparició. *L'Apa* ha decorat la coberta i el lloc de les tapes, amb forma elegant i sobria. Tota la col·lecció completa, enquadernada, es ven al preu de 12 pessetes en les Galeries Laietanes. L'edició és molt limitada. Cal que's doni pressa aquell qui la vulgui adquirir.

Tapa i lloc de les cobertes de la col·lecció de «Revista Nova», decorats per l'Apa

BODEGUES

DE LES

GALERIES LAIETANES

— CORTS CATALANES, 613 —

VINS GENEROSOS DEL PAIS
BORDEAUX i BORGOGNE
Licors i Xampanyes de totes marques

Dipòsit dels vins generosos del Excm. Sr.

MARQUES DE COMILLAS

i de les exquisides MANZANILLAS

Carmela, La Goya, Miraflores i La Palma

:: EL CONFORTABLE CATALÀ ::

RESTAURACIÓ DE MOBLES ANTICS i DE TOTS ESTILS
TALLERS ESPECIALS DE ORTIZ

— Duran i Bas, 11 (abans Governador) —

J. VALENCIANO

ANTIGUITATS
CORRIBIA, 2, PRAL.
BARCELONA

NOU ESTABLIMENT D'ANTIGUITATS

“LA VICARIA”

Banys Nous, 22 (Davant del carrer de la Palla) Barcelona

MOBLES - CERÀMICA - TELES & ESPECIALITAT EN VIDRES, CAMAFEUS I MINIATURES

— PREU FIXE —

MARCS I GRAVATS DE TOTA MENA
: LA PINACOTECA :
CORTS CATALANES, 544 :: BARCELONA

SARVA
AIGUA DE TAULA
— MANANTIAL —
PARC GUËLL

Ma FOTOGRAFIA
D'ART
ROSSELLÓ 277

G. Homar

Canuda, 4-Barcelona

Mobles, Lámpares,
Mosaics, Decoració,
Compra i venda
d'antiguitats

L. HOSPIED I C.^o ESMALTS, COBERTES
GOLFE JUAN A. M. ORS I VERNIÇOS

CARVAJAL

SEGELLS PER A
COL·LECCIONS

ANTIGUITATS

Plaça del Teatre, 1, ent.sol
BARCELONA

J. CUYÁS

TALLES - DECORAT
RESTAURACIONS

Casanova, 31 - Barcelona

EDIFICACIONS

Contractistes Generals: CASAS i BARDÉS

Diputació, núms. 119 i 121 - Telèfon 3405
BARCELONA

XAMPANY

COSSÉ

EPERNEY

**Grand Cuvée
Dos Estrellas**

Per anuncis en aquesta
revista, a l'Administra-
ció, carrer Corts, 613,
Barcelona

MARCA REGISTRADA

VINS
SANTAS CREUS

■
Selecte vi de taula

PUR - GARANTIT
■

DIPÒSIT CENTRAL:

Avinguda del Tibidabo, 16 - Telèfon 7297

DESPATX AL DETALL:

Aragó, 277 - Telèfon 7148

FAIANÇ CATALÀ

SANTIAGO SEGURA, S. EN C.

GRANVIA, 615

TELEFON 1884

Marbres,

Bronzos,

Bomboneres,

Taules per a Tè,

Lampares

i tota mena de

Objectes d'art

Vaixelles,

Cristalleries,

Serveis per a

Tè y Cafè,

Safates,

i tot lo necessari per al

Servei de Taula

OBJECTES PER A REGAL DE
NADAL & CAP D'ANY